

lerede eksisterer mellem Danmark og en række lande om udnævnelse af modtagerstatens eller trediestats statsborgere til honorære konsulere, ligesom man giver udtryk for håbet om, at lande, hvormed man optager konsulære forbindelser, vil give mulighed for i medfør af artiklens stk. 2 og 3 at give samtykke til udnævnelse af honorære konsulere med modtagerstatens eller trediestats nationalitet.

Artikel 23 indeholder regler om, at en konsulatsejers embedsmand kan erklæres *persona non grata* og andre medlemmer af konsulatpersonalet som ønsket med den konsekvens, at udsenderstaten skal hjemkalde den pågældende eller bringe tjenesten til ophør. Der er ingen pligt for modtagerstaten til at begribe sin afgørelse.

Artikel 24 indeholder bestemmelser om, at udsenderstaten skal give underretning om udnævnelse af konsulsmedlemmer, deres ankomsttider og afrejser m. v.; om muligt skal disse meddelelser gives forud for ankomst og endelig afrejse.

Afsnit 2.

Ophør af konsulære funktioner.

Ifølge artikel 25 ophører et konsulsmedlems tjeneste enten ved meddelelse herom fra udsenderstaten, eller når eksekvatur tilbagekaldes, eller når modtagerstaten har meddelt udsenderstaten, at den pågældende ikke længere betragtes som konsulsmedlem.

Artikel 26 indeholder regler om udrejse fra modtagerstatens territorium. Selv i tilfælde af væbnet konflikt skal modtagerstaten lette afrejsen og om fornødent stille transportmidler til rådighed for afrejsen.

Artikel 27 indeholder regler om beskyttelse af konsulsområdet og konsulatsarkiver. Selv i tilfælde af væbnet konflikt skal modtagerstaten respektere og beskytte den konsulære repræsentations område og ejendom, og udsenderstaten kan betro opsynet hermed til en af modtagerstaten accepteret trediestat.

Kapitel II.

Lettelser, forrettigheder og immuniteter for konsulære repræsentationers udsendte konsulatsejers embedsmænd og andre konsulsmedlemmer.

Afsnit 1.

Lettelser, forrettigheder og immuniteter for konsulære repræsentationer.

I artikel 28 pålægges det modtagerstaten at yde alle lettelser med henblik på varetagelsen af en konsulær repræsentations opgaver.

I artikel 29 fastslås det i stk. 1, at udsenderstaten har ret til at benytte rigsflag og rigsvåben i modtagerstaten. Ifølge stk. 2 kan udsenderstatens flag anvendes på konsulatsbygninger, konsulatschefens bolig og på transportmidler, der anvendes i tjenstligt øjemed. Anvendelse skal ifølge stk. 3 ske med hensyntagen til modtagerstatens love, bestemmelser og sædvaner. Ifølge dansk ret kræves der særlig tilladelse til benyttelse af fremmed flag (med undtagelse af de nordiske). Forbudet omfatter dog ikke fremmede konsulere og vicekonsulere, der har ret til at anvende det fremmede flag ved deres embedskontorer ifølge bekendtgørelse nr. 103 af 10. april 1915 om forbud mod at benytte fremmed nationsflag.

I artikel 30 pålægges det modtagerstaten i overensstemmelse med de gældende love at lette erhvervelsen af nødvendige kontorlokaler eller være behjælpelig med at finde lokaler på anden måde. Om fornødent skal udsenderstaten ligeledes være behjælpelig med at finde passende boliger for den konsulære repræsentations medlemmer. Justitsministeriet giver ifølge praksis herværende fremmede repræsentationer tilladelse til erhvervelse af fast ejendom i medfør af lov nr. 344 af 23. december 1959 om erhvervelse af fast ejendom, § 1, stk. 2, under forudsætning af gensidighed.

Ifølge artikel 30 er forpligtelsen for modtagerstaten imidlertid ikke så vid, idet bistand til at finde passende lejede lokaler vil være tilstrækkeligt til opfyldelse heraf.

Artikel 31 fastslår i stk. 1 og 2, at konsulatsområdet er ukrænkeligt, og at den del af konsulatsområdet, der udelukkende anvendes i tjenstligt øjemed, ikke må betrædes af modtagerstatens myndigheder uden særligt samtykke.

Artiklen indeholder imidlertid en formodning om, at samtykke er givet i tilfælde af brand eller andre ulykker, som kræver øjeblikkelige beskyttelsesforanstaltninger. Denne bestemmelse gav anledning til indgående drøftelser på Wienerkonferencen, idet en del lande var bange for, at forbehold om ret til at trænge ind på konsulatsområdet som følge af brand kunne misbruges af opholdsstaten.

Artiklen indeholder endvidere i stk. 4 bestemmelse om, at repræsentationens område og de derværende møbler og andet løsøre samt transportmidler er fritaget for rekviritation til forsvarsformål eller i almenyttigt øjemed. Fremmede staters ukrænkelighed har i overensstemmelse med almindelig folkeretlig sædvaneret været respekteret i Danmark. Modtagerstatens pligt, der statueres i stk. 3 til beskyttelse af konsulære repræsentationers område